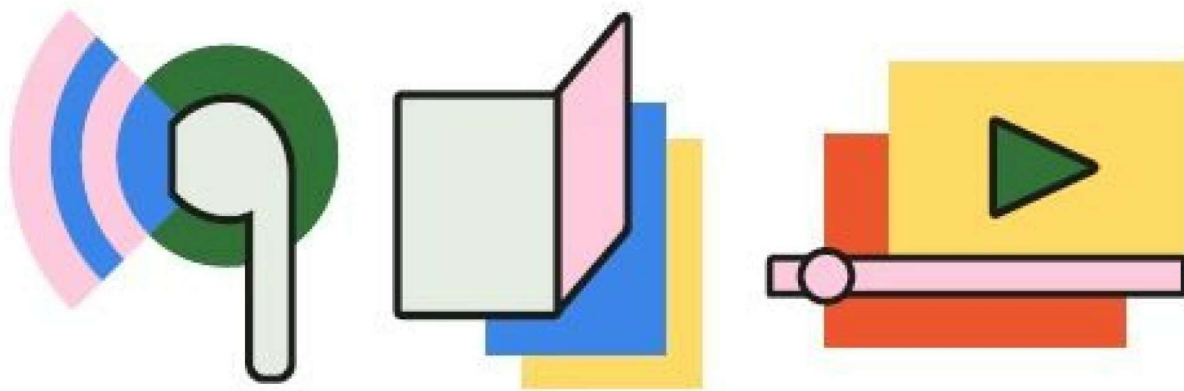

Anmeldelse:

Mere end papirklip og frikadellesnedkeri

Praksisfaglighed er hot og så er omdiskuteret hvad det overhovedet er for noget. Denne bog er et godt sted at blive klogere på begrebet og samtidig inspireret til egen undervisning.

Lisbeth Tolstrup

PUBLICERET

Mandag 27. november 2023 - 09:50

SENEST OPDATERET

Torsdag 21. december 2023 - 11:02

Fakta:

Praksisfaglighed – hvad taler vi egentlig

om?

Det giver ikke mening af lede efter én entydig definition på praksisfaglighed. Og der er behov for at skabe rum til kompetenceudvikling blandt de lærere, der står midt i praksisfeltet. Det er to af de væsentlige pointer, der kan fremhæves fra

bogens forord, skrevet af Danmarks
Lærerforenings formand Gordon Ørskov
Madsen.

De samme vinkler perspektiveres i redaktøren
Andreas Rasch-Christensens indledende
tekst, hvori der kort gøres rede for diskussion
med videre gennem de seneste fem år. Det er
en tidsramme der kan forekomme forholdsvis
kort, men omvendt også fokuseret i forhold til
de aktuelle udfordringer, der med interessen
for praksisfaglighed som omdrejningspunkt
kan spores og aflæses såvel politisk som
fagligt og didaktisk. Undervejs nævnes
enkelte danske eksempler, nogle oplevet som
"drypwise succeshistorier", ligesom der drages
en parallel til Norge, hvor der gennem flere år
har været arbejdet med lignende
problematikker. Afrundende rettes fokus mod

de praktisk-musiske fag, der tillægges potentielle muligheder og hvor der allerede er taget hul på udviklingen af nye prøveformer.

I det første af bogens efterfølgende 13 enkeltstående kapitler, trækker afdelingschef for grundskoleområdet hos EVA, Lise Tingleff Nielsen, nogle skolehistoriske linjer 100 år tilbage. Det kan måske lyde lidt tørt, men er det på ingen måde. Tværtimod er det gjort overskueligt via nogle pejlemærker, der kan være rammesættende for en god lokal drøftelse af mulige tiltag på vej mod udvikling af netop praksisfaglighed. Overordnet mener hun at praksisfaglighed er tæt forbundet med skoleudvikling. Den tese udfoldes via en firdelt argumentation, der er nærmere beskrevet som læringspsykologisk, erfaringspædagogisk, værkstedspædagogisk

og dannelsesmæssig. Efter en kort gennemgang af begreberne, afrundes med en kort opsummering, en række refleksionsspørgsmål og talrige referencer. I øvrigt en modus, der gentages i alle kapitler.

I de to følgende kapitler, forfattet af henholdsvis Julie Borup Jensen og Micki Sonne Kaa Sunesen, rettes blikket mod to individuelle tilgange. Førstnævnte diskuterer kreativitet på baggrund af et eksempel fra et forskningsforløb om praksisfaglighed, hun var involveret i for nogle år siden, mens Sunesen giver nogle bud på, hvordan problembaseret undervisning kan udvikles under en praksisfaglig optik. Begge eksempler er velbeskrevne og fulgt af gode stikord til udvikling af egen praksis og fremstår dermed

eksemplariske for en mulig brug af bogens
øvrige tekster.

Debat

**Tanggaard: Hvis mere
praksisfaglighed ikke blot
skal ende i snak, skal vi
gentænke måden at
evaluere faglighed på**

I kapitlerne fire til syv er der fokus på udvalgte områder, der både kan læses for deres specifikke tilgang og for deres generelt debatterende indhold. Her har blikket været rettet mod madkundskab, sprogfag, naturfag og samfundsfag. Men kapitlerne er så omfangsrige og klart didaktisk funderede, at de samtidig kan tjene til en mere overordnet refleksion. I de efterfølgende kapitler – otte til 13 – rundes flere positioner, der kan forholdes til brug af og ikke mindst udvikling af praksisfaglighed under forskellige faglige optikker.

ANNOUNCE:

Under den brede titel *Praksisfaglighed i skolen – hvad taler vi egentlig om?* spænder bogen over nogle yderst forskellige tilgange båret af en bred og velvalgt vifte af forskere og praktikere. I nogle kapitler har det været forfatterne magtpåliggende at inddrage individuelle, ofte forskningsbaserede tilgange, mens det for andre har været en vigtig pointe at knytte an til mere teoretiske positioner. Dermed får man som læser et godt billede af forskellige perioders syn på praksisforståelse og ikke mindst samspillet mellem forskellige fagdidaktiske positioner netop nu.

En blandt flere røde tråde i de forskellige tekster er overvejelser over, hvordan der kan skabes praktisk anvendelige forbindelser mellem elevernes virkelighed, de

praksisfagligheder de forventes at kunne få glæde af og det omgivende samfunds udfordringer og muligheder.

Blandt bogens særlige kvaliteter som både fagbog og inspirationsmateriale er diversiteten i tilgangene. Flere er inde om projektarbejdsformen, men også teknologiforståelse, sproglighed og spændet mellem traditionsbundne arbejdsformer udfordres i flere af teksterne. Dermed signalerer bogen en åbenhed i forhold til det at være et vedkommende bidrag til den igangværende debat, som langt fra er afsluttet.

ENGELSK

UDDANNELSESVEJLEDNING

TYSK

SAMFUNDSFAG

PÆDAGOGIK